

umrl naš župnik, zlatomašnik g. Perša Ivan. Pokopali smo ga 30. sept. Pogreba se je udeležila vsa fara, tudi nekaj protestantov. Tu so namreč protestanti v večini. Pogreb je vodil g. kanonik Slepec ob spremstvu še 17 duhovnikov. Žalno pridigo in sv. mašo je imel g. Slepec. Ob njegovem govoru je fara zajokala in se zavedla, koga da spremlja na zadnji poti. Pokojnik je bil dobričina in si ni spravljal zakladov na zemlji, saj ni zapustil ničesar. 22 let je delal v težki, gorati župniji, kar je

bilo zanj kot starca velika žrtev. Žalostinke so zapeli otroci, cerkveni zbor in gasilci. Položili smo ga v grob ob križu, položili na krsto zlatomašno krono, na uli grob cvetja in se razšli v zavesti, da smo se ločili od dobrega duhovnega očeta.

Žizki. Zapustila nas je 12letna Tibant Rozina, v nedeljo 29. sept. smo jo ponesli k zadnjemu počitku. Šolski otroci so ji ob grobu zapeli žalostinko. Naj počiva, blaga duša v miru.

DRUŠTVENE VESTI

Boljševiška vzgoja.

Med nami se tudi pojavljajo zagovorniki ruskega komunizma in boljševizma. Zlasti med mladino so takšni, kojih možgani so inficirani z bacilom komunizma. Sebi v opravičilo poudarjajo, da gre boljševikom glavno za gospodarsko povzdigo ljudstva, za verska vprašanja se dosti ne brigajo, kamoli da bi vero preganjali. Kako je z izboljšanjem gospodarskega stanja ljudstva, je splošno znano. V Rusiji je vse ljudstvo suženj najhujšega kapitalizma, in to je državni kapitalizem. O stališču, in sicer nespremenjenem stališču boljševikov do vere pa spričuje nedavno izdani šolski načrt, ki se naj po njem v bodoče vzgaja ruska šolska mladina. Smoter tega načrta je: v otroku se mora ubiti vera, otrok se mora vzgojiti ne v človeka, marveč v žival.

Po tem načrtu se mora v 1. šolskem letu v šoli to-le učiti: 1. škodljivo je za zdravje poljubiti križ ali sv. podobe; 2. post je škodljiv; 3. molitev nič ne koristi; 4. kdor radi cerkvenega praznika izostane od pouka, moti šolsko delo. V 2. šolskem letu: 1. ni duhov, ni angelov ne hudičev; 2. mesto molitve skupno delo in skupna borba; 3. boleznj se ne zdravijo z molitvijo; 3. čim

večja nepismenost, tem večja vera; 4. molitev gospodarstvu nič ne pomaga. V 3. letu: 1. verski prazniki in revolucionarni prazniki; 2. ni treba ne zemeljskega ne nebeškega kralja; 3. cerkev je drugačna s siromaki, drugačna z bogataši; 4. zakaj nimajo duhovniki glasovalne pravice na zborih; 5. klub, kmečki domovi, čitalnice in cerkve; 6. traktor in molitve, brez božje pomoči moremo povečati žetev in popraviti stanje kmetov. V 4. letu: 1. ljudje so si izmislili bogove; 2. ali je Kristus živel; 3. vera je sovražnica delavcev in kmetov; 4. kapitalisti izrabljajo vero; 5. kako sta nastala Božič in Velika noč; 6. odhod ime kristjan?

*

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. V soboto, dne 21. septembra, smo spremili k zadnjemu počitku uglednega in od vseh spoštovanega moža, kmeta Požega Antona iz Coetine. Njegova smrt je prišla nepričakovano. V nedeljo, dne 15. sept., še je bil na vsakoletni, njemu tako priljubljeni božji poti v Rušah. V sredo pri zajtrku v krogu delavcev mu je naenkrat slabo postalo, spravili so ga v posteljo, a bil je v trenutku mrtič. Nastopila je srčna kap. Bil

Preložitve tombole. Radi slabega vremena zadnjo nedeljo dne 6. oktobra se vrši dobrodelna tombola Krščanske ženske zveze v Mariboru v nedeljo dne 13. oktobra t. l., ob 2. uri popoldne na športnem prostoru Maratona na Livadi pred starim mestnim pokopališčem. Tombola se bo vršila ob vsakem vremenu.

Gornji grad. Dne 29. septembra je imelo naše prosvetno društvo po dve in polletnem počivanju svoj redni občni zbor. Zastava, ki je plapolala nad domom prosvete, je oznanjala, da je minila doba preganjanja, ki je morila vse društveno življenje. Lepo okinčano dvorano je napolnilo ljudstvo do zadnjega kotička. Predsednik Jamnik je otvoril občni zbor. Gospod župnik je v svojem govoru orisal usodo naše prosvete v zadnjih letih. Po občnem zboru je moški zbor pod vodstvom organista Jelena prav lepo zapel par narodnih pesmi. Nato je še sledila igra »Tri sestre«. Da ni bilo med odmori dolg čas, za to so skrbeli naši vrli tamburaši. Z občnega zbora smo poslali zahvalno brzojavko dr. Korošcu, pismene pozdrave pa našima izgnanima prosvetnima delavcema g. sodniku Rantu na otoku Krk in g. šolskemu nadzorniku F. Lužniku.

Ali si že obnovil naročnino?

krožili in ga bodo oblegali po njihovi volji. Pred vsem so bili čisto gotovo v šestkratni premoči. Oblegani ni imel pri sebi dovolj hrane, ne odej, ki bi mu bile nudile zatišje pred nočnim mrazom. Najbolj ga je skrbelo krvavljenje iz sicer neznatne rane na nogi. Kri mu je že bila razmočila hlače in se je spuščala v škorenj. Počasi bi se lahko izkrvavel.

Tekom prvih deset minut je dobro videl, kako so huškale sence med njim in robom gozda. Streljal je na premikajoči se cilj, vendar ni zadel.

V spoznanju, da je odvisno njegovo življenje od ustavitve krvi, je razparal hlačnico in pretipal rano. Kroglja ga je res samo oprasnila, vendar globoko, ter mu pretrgala žile, iz katerih je krvavel.

S pomočjo žepne rutice in sirovega usnja, katerega je odtrgal od snežnega obroča, si je napravil zasilno obvezo, katero je trdno zadrnil krog rane z lovskim nožem. Krvavenje je prenehalo. Še snega si je naložil krog obveze, kar ga je dobrodejno hladilo.

Tekom pol ure je rana zamrznila. Tudi po odvitju robca ni privrela več kri.

Med popisanimi dogodki je zatonilo solnce. Neprijetna — mračna tema je napolnila mrtvi gozd. Zunaj po ravni so pričeli tuliti volkovi, med debli hoste sta plahutali neslišno dve snežni sovi, ki sta lovili kunce in leminge (vrsta veveric).

Oblegančeve misli so zaplavale nazaj k tovarišu v topli koči na otoku. Franc je čakal v zasneženem taborišču zamanj nanj. Najbrž bodo pustili njega Indijanci pri miru. Imel je udobno streho ter dovolj živil. Če bo dobri tovariš sploh kedaj zvedel, kje in kako je umrl od zavratne krogle rdečkožca on Lavison, ki je doslej kljuboval in se srečno izmotal iz vsake še tolike nevarnosti...

(Dalje sledi.)

Katoliška mladina vseh šol — čitaj „Nedeljo“!
Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

mecesen v Karasaki. To drevo se razširi s svojimi vejami, katere porine od stebila po tleh na okrog v premeru do 100 m. Mecesen v Karasaki je bogznanj koliko star, vendar ga Japonci skrbno čuvajo in še dandanes vsako leto lepo ozeleni.

Leta 1923 so vkuhali v Nemčiji

po tvornicah za izdelovanje konzerv v 5000 pločevinastih skatlah razno sočivje. Skatle so shranili v omare po kleteh in so jih začeli pred kratkem odpirati ter preiskovati. Izkazalo se je, da je bila vsebina konzerv dobro ohranjena. Le kakih 58 skatel je bilo nevarnih, ker je prodrl vanje zrak.

stvom spremljala na zadnji poti. Zapušča edino, bolešno hčerko, katero naj dobri Bog tolaži in jej da moč, da prenese hudi in nepričakovani udarec. Tebi pa, dragi Tone, želimo vsi: »Počivaj v miru!«

Sv. Lenart nad Laškim. Dne 1. oktobra je umrl Slokan Janez pd. Marinc v Podgorici, posestnik in cerkveni ključar, star 66 let, na posledicah želodčnega raka. Zapušča ženo in 6 otrok, od katerih so samo 2 hčeri že preskrbljeni. Rajni je bil v okolici dobro poznana

oseba in priljubljen med ljudmi, mož, kateri je vedno kazal versko prepričanje, vnet za vse dobro. Dasiravno že kot prileten, je vedno pri raznih cerkvenih slovesnostih pomagal kinčati cerkev. Bil je dolgo let občinski odbornik in nekaj let tudi načelnik krajevnega šolskega odbora. Ker je bil rajni vesele narave ter je kot tak ljubil veselo in pošteno družino, upamo, da se je preselil v kraj, kjer bo užival večno veselje. Preostalim naše sožalje!

domu v St. Petru. V mesecu novembru nameravamo vprizoriti lepo ljudsko igró v Kat. prosvetnem domu. Bo nad vse lepa in jo bo res vredno priti pogledat. Pripravite se za obisk. Seveda vam bomo pravočasno naznanili datum in naslov igre. Do tedaj pa le ugibajte, kaj neki vam bomo spet nudili.

Sv. Lenart nad Laškim. Naš kraj se je pričel tudi v društvenem oziru malo gibati, dasiravno daljna okolica tega ne ve, ker ne obesimo vsega na veliki zvon. Lansko leto se je ustanovila Prostovoljna gasilska četa, katera pa v kljub težki gospodarski krizi dobro dela. Takoj se je podala na delo za nabavo nove motorne brizgalne, ki je za vso bližnjo in daljno okolico velikega pomena. Dne 15. septembra t. l. je že slavila slovesno blagoslovitev nove motorne brizgalne. Blagoslovitev je izvršil domači g. župnik, ki je imel krasen nagovor, vreden, da istega ohrani vsak v spominu. Posebno bi bilo dobro, da bi se besede župnika vzeli k srcu dotični občani in okoličani, kateri so do gasilske čete in motorne brizgalne bolj mlačni in mislijo, da je to nepotrebna novotarija in tisti, kateri v kljub temu, da bi lahko utrpeli kakó denarno žrtev, pa prepustijo to čast drugim, ki po svojih razmerah težje dajo. Hvala Bogu da teh ni dosti in da so to ljudje od katerih denar itak ne gre, ali pa ga raje dajo za drugo manj potrebno stvar. Vsem pa, kateri so že darovali, se jim gasilska četa lepo zahvaljuje. Vsak posestnik v slučaju požarne nesreče hrepeni po pomoči ter bi rad vse žrtvoval, ako bi mu gasilska pomoč obvarovala le nekaj poslopja. Pomisliti je treba, da si moramo sami pomagati poleg božje pomoči. Toliko v preudarek nekaterim. — Gasilec od Sv. Lenarta.

Brinjeva gora v Mezški dolini. Med Faro in med Guštanjem vidimo na severni strani zvišen grič, imenovan Brinjeva gora. Na njej stoji daleč naokrog znana kapela sv. Kozma in Damijana. Dolgoletna želja ljudi, da se kapela poveča, se je tudi uresničila. Dne 23. septembra t. l. je ob 4. uri popoldne to mčno kapelo blagoslovil g. dekan Riepel. Bilo je zbranih mnogo ljudi ne samo s Koroške, marveč tudi s Štajerske in tudi iz Avstrije. Točnih podatkov, kako je nastala kapela, menda ni. Po ljudski govorici sta bila v bližnji okolici bolana dva kmeta. V enakih sanjah in isto noč je bilo njima naznanjeno, da ozdravita, če postavita kapelo na čast svetnikoma-zdravnikoma sv. Kozmi in Damijanu na Brinjevi gori. To se je zgodilo. V raznih boleznih pri ljudeh in pri živini se priporočajo sv. Kozmi in Damijanu. Po ljudskih vesteh so te prošnje mnogokrat uslišane.

Ptuj. V soboto, dne 28. septembra, je bila slovesno otvorjena kmetijsko-obrtna razstava. Otvoril jo je sam ban dravske banovine g. dr. Marko Natlačen ob 10. uri dopoldne ob velikem številu predstavnikov oblasti, korporacij in občinstva. V imenu razstavljalnega odbora kmetijsko-obrtna razstava je pozdravil g. bana na Cvetkovem trgu, ki je bil pravi cvetličnjak, g. Ignac Vindš ter se mu v toplih besedah zahvalil za prevzem pokroviteljstva nad razstavo. Nato je pozdravil še g. bana predsednik ptujske občine. Po pozdravnih govorih se je g. ban prav-lepo zahvalil za iskren in lep sprejem in je imel na zbrane globok in lep govor. Nato je g. ban otvoril razstavo in si ogledal vse njene znamenitosti. Vpisal se je tudi v knjigo na lovski razstavi. Kmetijsko-obrtna razstava je bila res nekaj lepega in marsikateri razstavi bi bila lahko za vzgled. Deljena je bila na štiri dele: pohišveno, čebelarstvo, gozdarsko in sadjarsko-obrtniško v Društvenem domu. Sadjarska razstava je bila nekaj veličastnega. Raznovrstno sadje je bilo razvrščeno in okusno predočeno in to jabolka vseh vrst iz celega sreza, nato grozdje iz Slov. goric in Haloz. Tudi zemeljski pridelki s krompirjem, bučami in ogromnimi pesami so vzbujali splošno pozornost. Raznovrstno klasje je bilo okusno opredeljeno in pritrjeno na steno. V isti dvorani so obrtniki razstavili svoje izdelke prav lično. Čebelarstvo je v jasni sliki predstavilo slovenskega čebelarja v vseh njegovih iznajdljivostih in domačnostih. Lovska razstava v Narodnem domu je bila v ponos vsem lovcem in videli smo vse vrste divjačine v ptujskem srezu prav nazorno. Pohišvena razstava je prav dobro uspela. Kot uvod v to kmetijsko-obrtniško razstavo se je vršil sortiralni in pakovalni tečaj sadja, ki ga je obiskovalo 26 fantov in deklet. 28. septembra je bila tudi razstava goveje in konjske živine na sejm-

škem prostoru mestne občine. Obiskovalcev te razstave je bilo precej in prišli so celo iz inozemstva. Delale so se tudi kupčije. V splošnem so razstavljalci dosegli svoj namen in tako je ptujski srez zopet vstal pred ljudmi kot eden najdelavnejših in podjetnih srezov v dravski banovini. Istočasno s kmetijsko-obrtno razstavo se je vršila tudi poskušnja vin iz Haloz in Slov. goric. Razstava se je zaključila 6. oktobra s popolnim moralnim in materijalnim uspehom in moramo vsem razstavljalcem kakor organizatorjem iskreno čestitati k uspehom tako uspele razstave!

Št. Vid pri Ptuj. Dne 30. sept. smo obhajali v Trnovcih veselo gostijo. Zgledni mladenič Jakob Gojkošek je dobil roko pridne Marijine družbenice Katarine Turk in se preselil na njen dom, kjer bosta znanaprej skupno gospodarila vzorno Turkovo domačijo. Mladi par je poročil na Selah ženinov brat g. p. Marijan, minorit iz Ptuja. Novoporočenca naj Bog obilno blagoslovi!

Teharje pri Celju. Društveno se lepo razvijamo. Ob prvih nedeljah v mesecu vidiš močno četo Apostolstva mož in fantov, kako pristopajo k obhajalni mizi, da si pridobivajo svežih moči za vsakdanje življenje. S kora slišiš lepo petje moškega zbora pod vodstvom delavnega organista Maksa Feguš, ki je bil letos potrjen k vojakom. Tudi katoliško prosvetno delo reže zopet veselo svoje brazde, da nadomesti to, kar je v bližnji preteklosti vsled nasilja bilo zamujeno. Ustanovili smo tudi krajevni odbor Jugoslovanske radikalne zajednice za občino Teharje. Za predsednika tega odbora je bil izvoljen ugleden kmet g. M. Rebov.

Sv. Peter pod Svetimi gorami. Predzadnji »Slovenski gospodar« je poročal o velikem razmahu naše božje poti na Svetih gorah, danes pa poglejmo, kako je kaj v župniji, kamor spada ta božja pot, v prijetnem Sv. Petru. Orgle, pokvarjene vsled svoje starosti, saj so služile v božjo slavo nad 100 let, smo podrli, nabavili velik harmonij, napravili novo hrastovo ograjo na koru, pradelali pevski kor, kakor tudi postavili novo betonsko stopnišče na kor. Po dolgem pričakovanju smo vendar dobili organista v osebi že starega znanca, g. Janka Kutnjak iz Razkrižja pri Ljutomeru, kateri se je ob nastopu nove službe poročil z nečakinjo pokojnega šentpeterskega župnika č. g. Laha, Anico, dolgoletno in neumorno prosvetno delavko v vseh naših katoliških organizacijah. Mlademu paru želimo od Boga blagoslovljeno bodočnost! — Tečaj za vkuhanje sadja in sočivja, kateri se je vršil v Kat. prosvetnem domu in kate-rega se je udeležilo 42 tečajnic, je nad vse pričakovano dobro uspel. Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli do tečaja, posebno še ljubeznivim gospem učiteljicam kr. banske uprave. Veselje, ki so ga pokazale udeležence na tečaju, nas navdaja z upanjem, da se bo priglasilo dovolj deklet za tromesečni gospodinjski tečaj, ki se bo predvidoma vršil v prvih mesecih novega leta v Kat. prosvetnem

Peter Rešetar rešetari.

Čuverji kulture bodo — kmetje! Iz vseh taborov dnevnikov čujem, da se uradniki trumoma odpovedujejo listom, da vodijo celo že radzorstvo nad tem, če kdo ne bo odpovedal. Če kdo ne more naročiti drevnika, naj ga odpove. Voditi gonjo v ta namen, je pa drug špas, ki ne bo dobro končal. Sicer mene ta gonja ne zadene, kajti naši kmetje so bolj prevdarni in tudi za kulturo več žrtvujejo. Koliko mi jih je prišlo praviti, da za sol včasih niso imeli, da pa so »Gospodarja« plačali, da ga imajo lahko celo leto! Ob suhem kruhu in vodi čita naš kmet slovenski časopis, da ohrani v svoji hiši sebi in svojim slovensko kulturo. Naš kmet je v času nasilja nemškutarstva zdržal, je v času JNS narodnega zlijanja slovensko kulturo obvaroval, pa jo bo tudi sedaj znal! To pa mu mora sčasoma prinesiti tudi gmotno blagostanje. Tedaj bom organiziral tečaj za rešetarenje, pa pridemo v mesto rešetat slovensko zrno!

Tri slovenske fronte. Lej ga vrabča, koliko je naenkrat generalov brez soldatov, sedaj ko ni več nevarno! Imamo kar tri slovenske fronte! Ena je v Ljubljani, to se razume! Kdo je mar vodja te fronte? Sam gospod Vidmar! Pa v Kranju so eno slovensko fronto ven izdali sam gospod Regali! Gospod Kukovec so jo pa iz Zagreba gor naredili, tako da se sam Bog usmili! Vsi sedaj mislijo: Narod mora pasti, nam pa šolčki zrasti. Ko jih bom pa jaz na rešeto djal, bo pa vsak skozi pal, da se ne bo več pobral!

Pogorelec. Naši Pohorci so zaradi protesta, ki sem ga zadnjič objavil, dobili sedaj uradno novo ime. Dal ga jim je sam ministrski predsednik, ko jih je imenoval, da so pogorelci. Hvala Bogu, da niso bili pri naši Vza-